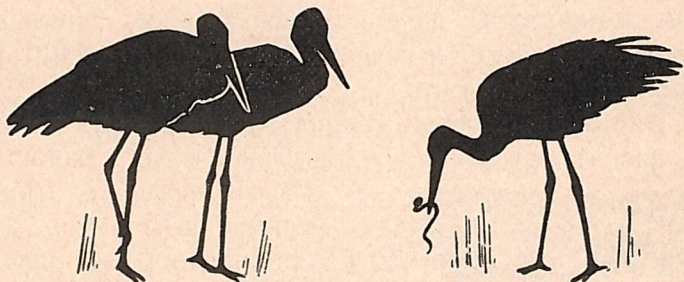

— На, Андрейчо,
Това цвѣтче,
То е много
Отъ далече! . . .

Туй, дѣдо ти
Щръкъ достави . . .
— Добъръ день и
Добро здраве! . . . “

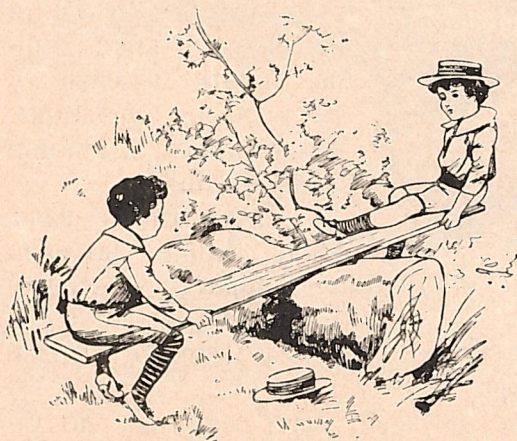
Чичо-Свѣтлю.

Шинкината градинка.

Разболѣ се Тинка и посърна. Лѣкаритѣ посвѣтваха родителитѣ ѝ да я изпратятъ въ село.

Прѣкара тя нѣколко седмици тукъ, подсили се и бузичкитѣ ѝ почнаха да се зачервяватъ.

Тинка постъпи въ селското училище и скоро си намѣри добри другарченца между пѣргавитѣ селски момиченца. Но най-вече тя обикна сирачето Динка.

Бабини ѝ имаха голѣма